

Šiųmetė rugsėjo 1-oji – tarp nerimo ir laukimo

Ateinantys mokslo metai kaip niekad nenuspėjami. Praėjusiais paskelbto karantino ir nuotolinio ugdymo dar niekas nepamiršo. Nors rugsėjį mokytojai ir mokiniai sugrįš į ugdymo įstaigas, dar neaišku, kaip vyks mokslo procesas. Kokios mintys ir nuotaiškos švietimo bendruomenėje tvyro paskutinėmis vasaros dienomis? Rajono mokytojus, mokinius bei studentus kalbino redakcijos neatinė korespondentė leva ANDRIULIONYTĖ.

Vilkaviškio rajono sporto mokyklos trenerė Vaida PUIDAITĖ-PAŠIŪNIENĖ:

– Labai laukiu naujų mokslo metų, manau, kaip ir dauguma moksleivių bei pedagogų. Juk dėl paskelbto visuotinio karantino daugelis seniai nesimatėme. Tiesa, stebint dabartinę situaciją, vėl darosi neramu, kad ugdymo procesas vis dar bus toli nuo tokio, prie kokio buvome įpratę. Tačiau reikia būti optimistais ir visada prisiminti posakį: „Visada taip nebus!“

Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos mokytoja Vilma BALANDIENĖ:

– Nauji mokslo metai tikrai bus kitokie – sunkiai planuojami ir prognozuo-

jami. Laukia daug netikėtų ir dar neišbandytų situacijų. Į ateinančius metus galima žvelgti su baimė, nerimu, bet juose galima įžvelgti ir augimo galimybę. Naujos patirtys, netikėtumai „ištraukia“ mus iš komforto zonos, kurioje užsibuvę nesukuriame nieko naujo. Linkiu išnaudoti visas, net ir labai nemaloniais, sudėtingas situacijas naujiems atradimams. Tokie mokslo metai mūsų gyvenime, ko gero, daugiau nepasikartos!

Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos mokytoja Neringa BARTELEIENĖ:

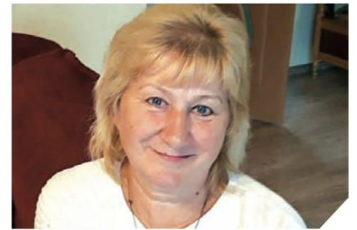
– Kaip ir kiekvienais metais, rugsėjo 1-oji yra kupina nerimo, laukimo ir nežinios. Šis rugsėjis bus iššūkis visiems. Per vasarą švietimo, mokslo ir sporto ministerija parengė apsaugojimo nuo koronaviruso ugdymo įstaigose rekomendacijas, su kuriomis šiomis dienomis yra supažindinami pedagogai ir mokyklose dirbantis aptarnaujantis personalas. Tačiau skambiai surašytos rekomendacijos bei jų įgyvendinimas sunkiai įsivaizduojamas įstaigose, kuriose kasdien lankosi keli šimtai žmonių. Kaip organizuoti ugdymo procesą, kurio metu gimnazijoje nesusitiktų skirtingo amžiaus

mokiniai? Kaip suvaldyti mokinių srautus pertraukiant metu? Kaip išlaikyti saugius atstumus tarp mokinių? Kas užtikrins, jog visi į gimnaziją patenkantys asmenys yra sąmoningi piliečiai ir sergantieji ar kontaktavę su sergančiais gimnaziją neatvyks? Kas užtikrins, jog mokiniai neatneš viruso į gimnaziją atvykdami viešuoju transportu? Ir kas bus atsakingas už tai, jei virusas gimnazijos vis dėlto neaplenks? Ministerija šiuo klausimu, manau, rekomendacijų neteiks. Beliks patvirtinti seną tiesą: „Skestančiųjų gelbėjimas – pačių skestančiųjų reikalas.“ O kol kas gaila mokinių, ypač baigiamųjų klasių moksleivių, kuriems šie metai paskutiniai ir yra labai svarbūs, gaila mokytojų, kurių dalis jau priklauso rizikos grupei, gaila gimnazijos administracijos, kuri visą vasarą paaukojo tam, kad kaip galima geriau pasiruoštų ateinančioms mokslo metams ir įvykdytų ministerijos teikiamus reikalavimus. Tačiau turėkime vilties, kad net ir tokiomis sunkiomis sąlygomis pavyks suremti pečius ir tikėti, kad COVID-19 egzaminas bus išlaikytas.

Vilkaviškio pradinės mokyklos mokytoja Svajonė KUDIRKIENĖ:

– Mes, mokytojai, metus pradėdame skaičiuoti nuo rugsėjo 1-osios. Visada su nekanturumu laukiu šios pradžios. Šie mokslo metai man tarsi lygtis su daug nežinomųjų, tačiau visus sprendimus, manau, rasiu kartu su savo stipria klasiės vaikų ir tėvų bendruomene, iš kurios sulaukiu didelio palaikymo, supratimo ir geranoriškumo. Visiems noriu palinkėti stiprybės, tikėjimo ir žinojimo, kad visus sunkumus galime įveikti kartu.

Vilkaviškio Salomėjos Nėries pagrindinės mokyklos mokytoja Birutė MILIAUSKIENĖ:

– Manau, kad šių mokslo metų pradžia bus visiems netradicinė. Linkiu stiprybės ir kantrybės mokyklą baigiantiems mokiniams. Tikėkite savo sėkme. Visas mūsų darbas ir rezultatas priklausys nuo bendravimo ir bendradarbiavimo. Visiems linkiu supratingumo, optimizmo ir teigiamų emocijų atrandant tai, kas nauja.

Vilkaviškio vaikų ir jaunimo centro neformalaus švietimo mokytoja Kristina SINKEVIČIENĖ:

– Tikiu, kad viskas turi atsistoti į savo vietas. Nemanau, kad nuotolinis mokymas kada nors gali atstoti tikrąjį, tokį, koks buvo anksčiau. Metodus, ugdymo programas ir pačią sistemą reikėtų gerokai peržiūrėti ir patobulinti. Nuotolinio mokymo taikymui daugeliu atvejų nepriartiu. Tikiuosi, jis liks kaip esama alternatyva, vykdančią normalų ugdymo procesą.

☒ Nukelta į 4 p.

☒ Atkelta iš 2 p.

Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos mokinė Gustė JACINKEVIČIŪTĖ:

– Ateinantys mokslo metai kelia kol kas miglotą vaizdą, pilną nežinios bei emocinės įtampos. Tikiuosi, jog mokytojai ir mokiniai skatins tarpusavio bendradarbiavimą ir supratingumą, taip palengvindami vieni kitiems esamą situaciją.

Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos mokinė Gabrielė DEBESIŪNAITĖ:

– Manau, jog šie mokslo metai bus tikrai sudėtingi, tačiau įveikiami. Tereikia dėmesį sutelkti į tai, kas tikrai svarbu, – mokytis ir saugoti sveikatą. Tikiuosi, jog visi, nepaisant įvairių įsitikinimų, atsakingai žvelgsime į esamą situaciją.

Būsimoji Socialinių mokslų kolegijos studentas Kostas STANKEVIČIUS:

– Prieš baigęs mokyklą atlikau karinę tarnybą, todėl neteko susidurti su nuo-

toliniu ugdymu, tačiau puikiai suprantu, kad šiais mokslo metais gali nepavykti to išvengti, nes vis dar neramina COVID-19 pandemija. Tačiau optimistiškai tikiu, kad bet kokia situacija nesustabdo žmogaus gyvenime siekti naujų žinių ir naujų patirčių.

Būsimoji Kauno technologijos universiteto studentė Aistė MICKEVIČIŪTĖ:

– Mokslo metų pabaigoje vykusio valstybinių brandos egzaminų sesija buvo nelengva, nes su mokymosi naujovėmis reikėjo apsiprasti ne tik mokytojams, bet ir mokiniams. Reikėjo išmokyti susiplanuoti laiką, o sėdėjimas prie kompiuterio išsisavimas pasirodė tikrai sunkus ir varginantis. Vilnuosi, jog pirmo semestro paskaitos vyks gyvai, nes norisi „įsilieti“ į studentišką gyvenimą, susipažinti su kurso draugais ir viską pamatyti savo akimis. Tikiuosi, kad būsimi abiturientai

galės tvirtai pasiruošti brandos egzaminams sėdėdami tikrame suole, nes pamoka interneto platformoje tikrai neatstos gyvai vykstančios pamokos su šalia esančiu mokytoju. Norėčiau, kad realybėje vykstančių paskaitų būtų daugiau, bet neabejoju, kad ir nuotolinio mokymosi neišvengsime.

Kauno technologijos universiteto studentas Kristupas LOZORAITIS:

– Tikiuosi, kad ateinantys mokslo metai bus įprasti. Tačiau dėl nuolat besikeičiančios pandemijos situacijos visada yra galimybė, kad teks grįžti prie nuotolinių vaizdo paskaitų. Nors pripratus per tuos kelis mėnesius ir tai man nesukėlė didelių problemų, tačiau nuotolinis ugdymas niekada neatstos „gyvų“ paskaitų, mokymasis ilgą laiką iš namų pasiilgsti bendrąsias ir paties universiteto.

Todėl šiuo momentu džiaugiuosi, jog bus galima vėl sugrįžti į universitetą.